

FESTA MAJOR MANRESA

Homilia pronunciada a la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa, el dia 1 de setembre del 2013

COSSOS SANTS DELS MÀRTIRS

Manresa – 1-IX-2013

Sir 51,1-12 // Tim 2,8-13; 3,10-12 // Jn 12,24-26

Sr. Degà i membres del Capítol d'aquesta col·legiata basílica de Santa Maria de la Seu,
Sr. Rector de la Parròquia,
Sr. Alcalde i Regidors de l'Excel·lentíssim Ajuntament de Manresa,
Confraria dels Cossos Sants,
Hereu i Pubilla,
Benvolguts tots, fills i filles de Déu.

«La sang dels màrtirs és llavor de cristians», va escriure amb gran veritat Tertul·lià, un pagà convertit al cristianisme, gran defensor de la fe cristiana de finals del segle II i principis del III. I l'experiència de vint segles de l'Església així ho ha experimentat. La sang vessada pels màrtirs ha estat sempre collita abundant de vida cristiana autèntica i santa. La llei del gra de blat que cal que mori perquè doni fruit es fa realitat amb la mort gloriosa dels màrtirs per Crist. I és que el gra de blat que mor perquè la vida sigui present en la humanitat és Jesús. I és el mateix Jesús el qui fa el do de participar de la seva mateixa mort martirial a aquells que han mort per la fe cristiana. Així ha estat al llarg de la història de l'Església i així és també en el nostre temps, en què molts germans nostres en la fe moren per Crist.

Els màrtirs són font de vida cristiana, perquè ens porten a l'expressió màxima de l'amor a Déu i als germans: donar la vida per amor. I per això mateix els pobles i ciutats cristians han tingut sempre en gran honor guardar, com a tresor, les relíquies dels sants. Els màrtirs són els testimonis més clars de la fe cristiana. Són els herois que han donat la vida per la causa més noble i més justa. Són els qui amb la seva mort han aportat, a la llibertat dels pobles i de les persones, el gran testimoni que en el més pregon del cor de tota persona hi ha una dignitat que ni res ni ningú no té dret a robar: la llibertat de fills de Déu, per a reconèixer el Déu vertader i donar-li el culte veritable de lloança i d'acció de gràcies.

La ciutat de Manresa posseeix de temps immemorial les santes relíquies dels gloriosos màrtirs sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès. La festa major de la ciutat, que avui celebrem amb aquest solemne ofici, és en record i agraïment pel trasllat a la nostra ciutat

dels Cossos Sants dels màrtirs i per honrar la memòria dels il·lustres i invíctes màrtirs patrons de la ciutat de Manresa.

Què implica per a nosaltres ser hereus de la guarda i cura de les relíquies dels màrtirs? Com podem honorar de la millor manera la memòria dels patrons de la ciutat de Manresa, sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès?

Guardar la memòria dels màrtirs no vol dir solament tenir cura que no es perdin els Cossos Sants. Això és certament guardar la memòria perquè arribi a les futures generacions de manresans; però vol dir també posar la mirada en ells i en el seu testimoniatge. Cada generació de cristians ha de donar la resposta de fidelitat pròpia en els temps que ens pertoca de viure. Encara més, cada persona ha de donar, des de la seva llibertat i responsabilitat, la resposta de fe davant tots els reptes que els temps demanen. També nosaltres ho hem de fer si volem que la fe no sigui com un vestit d'un dia especial, sinó la realitat que dona el fonament i la solidesa a la vida. El papa Francesc deia als joves en la Jornada Mundial de la Joventut d'aquest estiu al Brasil: «La fe en Jesucristo no es broma, es algo muy serio... Por favor, no licuen la fe en Jesucristo. Hay licuado de naranja, hay licuado de manzana, hay licuado de banana, pero por favor no tomen licuado de fe. La fe es entera, no se licua. Es la fe en Jesús. Es la fe en el Hijo de Dios hecho hombre, que me amó y murió por mí» (25-7-2013). Aquest és el testimoniatge que ens donen els màrtirs. Ells no van aigualir la seva fe en Crist per por o per quedar bé amb els altres, amb el poder que volia robar la llibertat o amb el pensament que dominava. No, ells no van tornar enrere davant les dificultats, sinó que es van mantenir fermes, posant l'esperança en qui dona força per a viure en la veritat i l'amor. En el més pregon del seu cor es feien realitat aquelles paraules de l'Escriptura que hem escoltat: *Vaig recordar-me de la vostra pietat i de l'amor que heu guardat des de sempre, vós que allibereu els qui esperen en vós i els salveu dels qui els volen fer-los mal.* Ells, perquè tenien la certesa de la vida eterna i de la resurrecció, van preferir morir donant la vida per Crist a viure sense la fe en Crist.

Permeteu-me que faci un pas més en la concreció de la coherència entre la fe i la vida. La fe s'ha de fer testimoni en les nostres relacions socials. La fe ens demana el testimoni públic de la nostra coherència cristiana. El papa Benet XVI ens deia en un dels seus ensenyaments al poble cristià respecte al tema del testimoni públic de la fe: «Òbviament, això val per a tots els batejats, però té una importància particular per als qui, per la posició social o política que ocupen, han

de prendre decisions sobre valors fonamentals, com el respecte i la defensa de la vida humana, des de la seva concepció fins al seu final natural, la família fundada en el matrimoni entre home i dona, la llibertat d'educació dels fills i la promoció del bé comú en totes les seves formes. Aquests valors no són negociables. Així, doncs, els polítics i els legisladors catòlics, conscients de la seva greu responsabilitat social, han de sentir-se particularment interpel·lats per la seva consciència, rectament formada, per a presentar i recolzar lleis inspirades en els valors fonamentals, en la naturalesa humana» (*Sacramentum caritatis*, 83).

Germans estimats, com canviaria la nostra vida, la vida de les nostres famílies i la nostra societat, si ens llancéssim sense por a creure en Jesús de veritat! Els cristians tenim en la fe cristiana una força capaç de canviar el nostre cor i fer-lo més solidari, més amatent a les necessitats dels altres, més caritatiu, més capaç de sortir de l'egoisme i d'anar a la recerca del bé comú. Com ens cal dia rere dia redescobrir la fraternitat que brolla de la fe cristiana! Si ens llancéssim a la redescoberta de la nostra fe cristiana, redescobriríem la solidesa de la fe cristiana, la seva coherència, la seva lluminositat. La fe cristiana no pren res del que hi ha d'autèntic en el cor de l'home, més aviat ens fa adonar de tot el que hi ha en el cor de l'home en recerca contínua de la veritat, de l'amor, de la felicitat, de la pau profunda. Tant de bo que en aquest Any de la Fe ens redescobriessin tots nosaltres creients!

Els màrtirs ens donen el gran testimoni de la fe viscuda amb coherència plena i, al mateix temps, ens manifesten com la fe pot transformar la vida d'una persona en plenitud, essent capaç del testimoni més gran: la vida lliurada del tot, sense cap reserva, per amor. Avui recordem de manera especial sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès, patrons de la ciutat de Manresa. Ells van donar el testimoni suprem amb el vessament de la seva sang en els primers segles de l'era cristiana. El pròxim octubre a la ciutat de Tarragona, lloc de martiri del bisbe sant Fructuós i dels seus dos diaques, Auguri i Eulogi, primers màrtirs de la Hispània romana, seran beatificats més de cinc-cents màrtirs: bisbes, sacerdots, religiosos i laics, dels anys trenta del segle passat a Espanya. D'entre aquests, vint-i-un tenen relació amb la nostra diòcesi, i d'entre els vint-i-un relacionats amb nosaltres, cal assenyalar dos fills de la Sagrada Família que van exercir de mestres a Manresa: Pedro Ruiz Ortega i Pere Roca Toscas; i dos germans de Sant Joan de Déu que residien a Manresa en el moment de la persecució religiosa: Mauricio Iníguez de Heredia Alcola i Lluís Bertran Solà Jiménez.

Els màrtirs acompanyen la història de l'Església recordant-nos el que deia sant Pau al seu deixeble Timoteu: *Tothom qui es proposi de viure piadosament com a cristià serà perseguit*. Ells ens precedeixen amb el testimoni de la fidelitat i són per a nosaltres exemple a imitar. El martiri és una gràcia de Déu per als escollits. I per als qui tenim les relíquies dels màrtirs és una gràcia, perquè aquestes ens recorden el seu testimoniatge i són senyal de la seva intercessió a favor nostre. «Per la fe els màrtirs van lliurar la seva vida com a testimoniatge de la veritat de l'Evangelí, que els havia transformats; fets capaços d'arribar fins al major do de l'amor amb el perdó dels seus perseguidors» (Benet XVI, *Porta fidei*, 13).

Que sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès siguin intercessors nostres davant de Déu. Que Déu beneixi tots els ciutadans de Manresa, que tenen els màrtirs com a patrons. Que el testimoni de sant Maurici, sant Fructuós i santa Agnès en aquest Any de la Fe, sigui exemple per a tots nosaltres i ens deixem aconseguir per Crist i transformar pel seu Evangelí, essent enmig de la nostra ciutat i en el nostre món testimonis de caritat i de veritat, de solidaritat i de reconciliació. Amén.